

Publicerad 2009-04-15 19:48 av TystnadTalar

Ilska

Rykten i den lilla staden

Det är inte möjligt

Men ändå är det de

Det är skrattretande

Jag borde ha förstått

Min ilska bränner på min hud

besvikelsen kyler ner den

så jag kan inte svimma

kan inte vakna upp

och tro att det var en dröm

Jag äcklas

av det beteendet

Av er

Ni lever i en avskild värld

Där skvaller är nyheter

och ryktena faktan

Jag kan inte förstå

att det händer

Men ändå så vet jag

att jag väntade på det

Det är synd om er

lever instängda

växer upp med skitsnack

Ni fick aldrig en sköld

Ni kunde inte skydda er

Stadens ondska

Det är inte ert fel

Utvecklas där

ger spår i livet

Utveckas där

kanske inte händer

Men jag är ingen förståndig kvinna
Jag vill inte vända kinden till
Jag är skapad med ilska som brinner
Hämnden lockar
Men
Jag växte upp med moral

Utan att någonsin hört min röst
pratar ni som om ni känner mig
Känslan av att ljuga
att vara i centrum
en känsla som förknippas med glädje
i eran stad

Jag har inte varit där på ett år
tre år har jag bott i stockholm

Du visste inte
vad det var
Du visste inte
vem jag var

Ert ända samtalsämne
kom på tal
Nyheter.
plötsligt minns du
en sanning

Stackars lilla flicka
klart att lögnen var bättre
mer spännande
mer dramatiskt
Du hade faktan

Som en äcklig blaska
utan lagen om mänsklig rätt

Du hade en händelse

Du gav en såpa

Jag har svårt att glömma människor

som en gång stått mig nära

Kanske

Kanske jag förlåter dig

Jag kommer aldrig att glöma

Du kommer aldrig få min respekt tillbaka

Ett svagt minne om dig min vän

"hon vänder kappan efter vinden"

Sant för det gör du

Falskt för i den hålan

finns inga vänner

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren TystnadTalar med Poeter.se id #19918 innehar upphovsrätten